

lett az alumínium, amelyből háztartási eszközök is készültek. Ám büszkeséget jelentenek a gyárban előállított közlekedési lámpaoszlopok, radiátorok, és a ma Alba Fehérvár KC néven működő kézilabdacsapat csarnoka is.

A folyamatos, több ütemű bővítés az 1980-as évek második felében torpant meg, egyrészt forrás-, másrészt

nyersanyaghiány miatt. Kellett egy tőkeerős beruházó, ez lett az amerikai Alcoa, amely az iparszerű alumínium-előállítás egyik úttörője. Ez a cég aztán a saját arculatára formálta át a Kőfemet, mely ma már az Arconic cégcsoport része.

Fülöp Krisztián betekintést nyújtott az Alumíniumipari Múzeum minden-

napjaiba, ismertette a rövid- és hosszú távú célokat. Csurgó Lajos elnök a selmeci hagyományokra építő szervezet életét mutatta be az alapítás óta eltelt 250 esztendő áttekintő előadásában. Az esemény zárásaként az egyesületet nagy számban képviselő tagság elénekelt a bányász- és a kohászimnusz. **Kóródi István**

Ünnepi vezetőségi ülés a Fémkohászoknál

Március 14-én tartotta hagyományos ünnepi vezetőségi ülését a Fémkohászati Szakosztály. *Csurgó Lajos* elnök üdvözlő szavait követően szomorú bejelentésekkel indította a programot. Az év elején elhunyt tiszteleti tagunk, *Csömöz Ferenc*, aki 18 éven át volt a székesfehérvári helyi szervezet titkára, majd hat éven át megbecsült elnöke. A szakosztály a temetését követően az Alumíniumipari Múzeumban gyászszakestély keretében búcsúzott tőle. Néhány nappal korábban pedig eltávozott közülünk *Becker Miklós* okl. kohómérnök, aki több évtizedes kanadai munkálkodás után néhány éve tért vissza köreinkbe, és aktív résztvevője volt a budapesti helyi szervezet rendezvényeinek. Egyperces néma felállással emlékeztünk meg róluk.

Ezt követően *Sándor István* titkár vetített képes előadásában tekintette át az elmúlt év szakosztályi történéseit, beleértve a helyi szervezeti tevékenységeket és a központi programokban való jelenlétünket is. Az

1948–49-es ünnepi megemlékezést a hagyományok szerint *Dánfy László*, a kecskeméti helyi szervezet elnöke tartotta. Most is hű maradt önmagához, mivel mint mindig, új témával állt elő: Ebben az évben *László Károly* honvéd tüzérszázados naplóvezetésére támaszkodva emlékezett meg az eseményekről, egy földmérő mérnök önkéntes egyéves időszakáról. *Perczel Mór* hadtestében a délnyugat-magyarországi és a tavasi hadjáratok csatáinak volt aktív szereplője és krónikása. Budavár ostroma és a temesvári vereség után csatlakozott *Bem* tábornok török emigrációba induló csapatához. Itt találkozott *Kossuth Lajossal*, aki személyes titkárává tette, és vele került Amerikába, ahol az állami vasút- és csatornaépítkezéseken hasznosította mérnöki tudását és közben fakereskedéssel is foglalkozott. (Ő ajándékozta a fa burkolóanyagot az MTA nagytermének díszítésére.) A kiegyezést követően Kecskemét város főmérnöke lett, majd később a Tisza jobb parti szabá-

lyozását irányította. Torinóban meglátogatta Kossuth Lajost, aki naplójában emlékezett meg barátságukról.

Az emlékezést újabb emlékezés követte. Az „Emlékezés nagyjainkra” c. előadássorozat keretében, az előadónak előre felkért, de akadályoztatott *prof. Török Tamás* helyett *Harcsik Béla*, a BKL Kohászat rovatvezetője emlékezett meg *Geleji Sándor* akadémikus, professzor születésének 100. évfordulójáról. Életútjának személyes vonatkozású részleteit követően szőtt az indulás és a mérnöki kibontakozás csepeli éveiről, majd oktatói–tanszékvezetői tevékenységéről. Végül megemlékezett tudományos munkásságáról, részletezve legjelentősebb ipari kutatásait, és közéleti tevékenységét is. Az elnök köszönő zárszavával véget ért a hivatalos rész, helyet adott a szokásos csülkös vacsora élményeinek, no meg a kellemes pohárcsengetéssel kísért baráti beszélgetések folyamának.

Hajnal J.

■ A vezetőségi ülés résztvevői